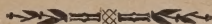

உ

கணபதிதுணை.

சௌந்தரேசதயாநிதிமாலே,
வடிவழகி நவமணிமாலே,
நடேசர்பதிகம்,
குமரநாயகமாலே.

இவை

ஸ்ரீ வன்றெண்ட ரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும்,

காரைக்குடி

ராம. கு. இராமநாதச் செட்டியார்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச் செட்டியாரால்

இயற்றியன.

ஷெயூர்

நா. லே. ராம. இராமநாதச் செட்டியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

அச்சிடப்பெற்றன.

சார்வரி(வரு) ஆவணிமீ.

சவுந்தரேச தயாநிதிமாலை.

காப்பு.

பொன்னம் பொருட்டுப் பூங்கமலப் பொற்றா தாடிப் பொன்
போல, வன்னம் பொலியுந் தரளநக ரண்ணல் சவுந்த ரேசனடி, யின்
னன் புடையார் முன்னாறு தியானு மிசைத்தேன் தமிழ்மலை, மன்
னும் புழைக்கைக் கற்பகப்பேர் வள்ள * லருண்மென் வலிகொண்டே.

நூல்.

பொன்னே நிகருந் திருமேனி யழக னெனும்பேர் பொதுவாக
மன்னேர் முத்துப் பேட்டையெனும் வளமா நகரிற் சிறப்பாக
வென்னே கொடுநீ வீற்றிருப்ப தியம்பா யெனையாள் வடிவழகி
தன்னேர் நாத போதமய சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க)

உமையை யொழிய வுடலமுனக் குளதன் றுதன லுனக்கொருபே
ரமையுஞ் சோம சுந்தரனென் றதன லுனது தரளநகர்
கமைசீர் மதுரா புரியெனவுங் கழறப் பெறுமோர் கவின்கொண்டு
சமையும் பெருமை யென்சொல்கேன் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (உ)

அருளே நிறைந்த திருமேனி யழகா குழகா வருமறையுட்
பொருளே தெருளார் மணிமிடந்றெம் புனிதா வினிதா ரருள்புரிவ
தொருவாத் தொழினிற் கெனிலடியே னுன்பால் வேண்டி யுரைப்ப
றருவான் குலவுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. [தெவன்

* அருண்மென் என்னுந் தொடர்மொழியை அருண்ம என் -
எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

வேண்டற் பால திதுவெனவும் விவேகித் தறியாச் சிறியனுனைக்
காண்டற் பால னாவதெவன் கவின்கூர் தரள நகர்ப்பெரும
தேண்டற் பால நிருவருக்குந் தெரிய வரியாய் பவக்கடலைத்
தாண்டற் பால நெறியருளாய் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ச)

கண்ணார் நுதலோய் கடல்விடமார் களத்தோ யழற்றோய் கரமலரோய்
பண்ணார் மொழியாள் வடிவழகி பாகா யோகா நீகாவாய்
விண்ணு நிதழி முடியானே வினையேற் கரணின் கனைகழலே
தண்ணார் பொழில்சூழ் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ரு)

காலற் கடிந்தாய் கான்மலராற் காமற் கடிந்தாய் கண்மலரான்
மாலற் கடிந்தென் பகைதிர்க்க மற்றோர் கருவி வேண்டாவே
யேலச் சிரத்துப் புனைந்துபகை யிரிய நோக்கி யின்பருளாய்
சாலக் கவின்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சு)

பிணிதீர்த் தடியேன் மனமுன்காற் பிரச மலரே * பரசருளாய்
மணிவா னொலியு மழையொலியும் வளமார் சழனி டல்கொலியுந்
கணியா நெற்பொற் குவாலொலியுந் களம ருவகைக் களியொலியுந்
தணியா வளங்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (எ)

ஆலங் காட்டு மணிமிடற்றோ யாலங் காட்டு சுகவிருப்போய்
பாலங் காட்டு தழல்விழியோய் பாலங் காட்டு மொழியுமையான்
கோலங் காட்டு புரவருட்செங் கோலங் காட்டு கரகனக்
சாலங் காட்டு தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அ)

பிணியால் வருந்தி மிகமெலிந்து பேதுற் றந்தோ நானுமருந் [னேற்
தெணினோய் வினவி யுண்டொழியா திடரே நனிகொண் டிரங்குவ
நிணியா ரருணூற் சிவநியமச் செயனின் நியல்பொன் றுறுவேனோ
தணியார் கழனித் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ஈ)

அருளே யுருவாம் வடிவழகி யம்மை யிடப்பா லாரமுதே
யிருளே யொழித்த னின்றொழிலென் நியம்புஞ் சுருதி யேழைமிக

மருளா வினைதல் பார்த்திருத்தி மரபோ நினதா ரருட்கெந்தாய்
தருநாண் மலர்பெய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௦)

மண்ணு மரமா வொழிந்தனவா வரம்பில் பிறந்தை யரந்தையுற்றே
யண்ணு லுனதா ரருட்பெருக்கா லசட னேற்கிவ் வுடலளித்தா
யெண்ணு துனையிப் பிறப்பொழிந்தால் யாதுபுகுமென் றினைகின்றேன்
றண்ணார் மதியாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௧)

என்னை யினியா நெடுத்தவரப்ப தேழை யாதொன் றிசைத்தாலு
மன்னை யலந்தே னருள்கென்ப தலதொன் றுளதோ வறியாயோ
நின்னை வேறொன் றிரந்திலனன் னியமத் திறத்தி னின்றவலிது
தன்னை யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௨)

எண்ணம் பலகொண் டின்பணியொன் றியற்றும் வலியற் றெந்நாளி
னண்ணுங் கழியி னுடலந்தோ நமன்செய் துயரங் கழியாவே
பண்ணும் பரிசென் னெனவேழை பரிந்து வருந்தல் பார்த்தருளாய்
தண்ணங் கழனித் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௩)

வேலைப் பழிக்கும் விழியாரை விரும்பிப் பழிக்கொன் றஞ்சாமன்
ஞாலப் பழிக்கு மாளாகி நரகக் குழிக்கு மிலக்கானேன்
மலைப் பழிக்கு மெய்ஞ்ஞான வழியிற் செலுத்தாய் வானுலகைச்
சாலப் பழிக்குந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௪)

கொங்கைக் குடமே புணையாகக் கொடுங்கா மப்பாழ்ங் கடற்குளித்துப்
பங்கப் படலு மலதுபழி பாவக் கடலும் படிந்தெளியேன்
வெங்கட் டெருந் றுலைவினையை விலக்காய் விலக்காய் விலக்காயோ
சங்கப் பழனத் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௫)

எண்ணைக் கடந்த பவமோரொன் றிடையு முப்பாற் றிவற்றொன்றி
னண்ணிக் கவற்றுந் துயர்கோடி நானோர் சிறிய னென்செய்கே
னண்ணற் கபய மபயமென வரற்ற லலதொன் றறியேனே
தண்ணெற் கழனித் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (க௬)

கண்ணே கண்ணுட் சருமணியே கரிய மணிக்கு ளொளிர் பாவாய்
பண்ணே பண்ணி னிசையென்னப் பரவி விரவு பரஞ்சுடரே
யெண்ணே நெனினு நின்னா மிடராம் ருமை யிசைத்துமுள்ளேன்
றண்ணே ரஞ்சுடர் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௧௭)

பரதந் திரனன் சுதந்திரனீ பற்றி யியக்கும் வழிப்படர்வேன்
விரதந் தவந்தா னம்பொறைமெய் வீட்டி லாசை முதல்வீட்டிச்
சுரதம் பயிலு மடவார்மாத் சுழிக்கு ளொடுங்கிப் பழிக்குடைந்தேன்
சுரதந் தருவாய் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௧௮)

உடலால் வருவ வொருகோடி யுறவு மனைவி மக்கடொகைக்
கடலால் வருவ வொருகோடி சுழிதன் பெவைக்கு நாளுளா
மடனா லுலைந்து மாழ்குதற்கோ மண்ணிற் பிறந்தே னண்ணலோ
தடநீள் பொழில்சூழ் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௧௯)

மனைவிக் குழைத்து மகார்க்குழைத்து மற்றோர்க் குழைத்து முற்றொழி
னினையுட் குழைக்கு நூனெறியி னிற்றற்கமையஞ்சற் றுமின்றிக்[த்தே
கனைமிக் கிடருந் றொழியாமே கருத்துந் றுனது கழலடிக்கென்
றனையுட் குழைப்பாய் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௦)

வந்த விடரும் பலகோடி வருகின் றனவும் பற்பலமே
னந்த வருமா றந்தோசெய் நவைக ளுரைப்ப நடுங்குமுள
மெந்த வகையா லுய்வலென வேழை யிரங்கி யினேகின்றேன்
றந்தை யருளாய் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௧)

வீணே சுழிந்த நாள்களெலாம் வீனையே னடியார் தமைக்காணி
றணேன் மேலுந் தீநெறியே நயக்கு மனமிப் பழுதகற்றிச்
சேணேர் பரவு மணிமிடற்றெந் தேவே சேவே நிவரந்தருளுந்
தானேர் வருளாய் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௨)

போத மிலிநான் பொல்லாதேன் போதிப் பார்சொன் முன்னூலி
னீதி நெறியு நில்லாதே னீச னேனிங் குய்வதெவன் [தெய்வத்

கோதை யொழித்தா ருயிரெவைக்குங் குணத்தை யுணர்ந்துங் குல
தாதை யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௩)

அறிவோ சிறிது மில்லாதே நறஞ்சா நெறியி னில்லாதே
னிறையோ பிறமும் பொல்லாதே னினதா ரருணால் கல்லாதேன்
முறையோ முறையோ வய்வதெவன் மூர்க்க னேனென் முழுமுதலே
தறைமே விலகுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௪)

அன்னே தினமும் வைகறையே யருச்சித் துனையே தமிழ்வேத
முன்னா லோதி மெய்கண்ட முதனா லுணர்ந்து சிவானுபவத்
தின்னே ரமூந்தற் காசைப்பட் டேனா னேழை யெந்தாயோ
தன்னே ரரிய தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௫)

அடியேற் காசை பற்பலவுண் டனைத்துங் கூறற் கஞ்சமுள [ன்
மடவார் தமைமெய் சொல்விழியான் மனத்தாற் நீண்டா வகைய்தொ
றுடையா யருளி நெல்லாமு முடையே னினியுன் றிருவுளமே
சடையார் மதியாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௬)

அன்னே யருளா யருளாயென் றறற்று மதுவே யலதேழை
யென்னே புரிவ தறிவிலியா னிடர்தீர்ந் தின்ப மொருங்கடைவான்
கொன்னே விழைய மனமேதுங் கொள்ளா துலைதன் முறையேயோ
தன்னே ரரிய தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௭)

நிலையா வுலக நிலையென்று நிகராத் துயர்செய் மடவார்த
முலையே சுகமென் றுறுமூடன் முதனா நெறியி லுறுவேனோ
கலையார் முடியாய் மணிகண்டா கண்மூன் றுடையாய் காமாரி
தலையார் செல்வத் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௮)

உடலொன் றடியேன் றனைப்பலவா வுக்கெக்குங் கருவி யொருகோடி
யடலொன் றவற்றோ ரொன்றுசெயு மவதி யுரைப்பி னவனியஞ்சு
மடலொன் றிதழி முடியானே மற்றென் புகல்கேன் பற்றிலையாற்
தடலொன் றரிய தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௨௯)

அண்ண லருள்க வடிவுடையெம் மனைசா ரிடத்தா யருளுகமூக்
கண்ண வருள்க பெருங்கருணைக் கடலே யருள்க வேழைதுய
ரெண்ண வருள்க வேறுபுக வில்லே னருள்க வுயிர்க்கருளுந்
தண்ண வருள்க தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௩௦)

ஆறிவொன் றில்லே னன்புமிலே னாக்கை வலியுஞ் சிறிதிவனன்
னெறியொன் றில்லே நெருநூலு நினைந்தோர் கில்லே னாநூலும்
வெறிகொண் டகந்தை நாடோறும் விளைக்குஞ் செயலை யுரைப்பதெ
தறியொன் றிபஞ்சூழ் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. [ன்னே
ஆகந்தைக் கிடமா வறிவைபெலா மடங்கக் கொடுத்திங் கிடர்முழுது
முகந்து முகந்து துய்த்திடுமிம் மூட னேற்கும் புகலுண்டோ
விகந்து வீணநான் பேரின்ப மெய்தப் பெறுநா னெந்நாளோ
சுகந்தம் பரவுந் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௩௨)

சுண்ணைர் நோக்க வதன்வழியே கருத்தும் புகுத வொருகோடி [றி
யெண்ண மடவார் பின்னோடி யிடர்முற் றடைந்தொன் றினுக்குமின்
யண்ண லலைதன் முறையேயோ வடியேற் கரணீ யலதுண்டோ
தண்ணார் மதியாய் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௩௩)

கொடியார் கொடியார் கண்ந்தோறுங் குயிற்று மிடர்பற் பலவெனப்பி
னடியே னுணர்ந்து மடவார்சார் பசலா துறிலிம் முடிவென்னே
நெடியோ னறிபாத் தனிமுதலே நின்ற ளலதோர் புகலில்லேன்
மடியார் சாலித் தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௩௪)

நானே யார்க்கு முழுமூட னல்லோ ரவைக்கட் செல்லாதேன்
வானே தளறே துயிரேது மறுவில் பிரமநாமேயென்
னேனே ருறவு முறிவிசைப்ப தென்னே யன்னே பின்னேழை
தானே ரரிய தரளநகர்ச் சுவந்த ரேச தயாநிதியே. (௩௫)

ஆந்தோ மணியே மணியொளியே யலர்பூந் தேனே யதிற்சுவையே
சிந்தா மணியே கற்பகமே தீயே னென்னுஞ் சேயேன்யா

னந்தா தனிக்குந் தாய்நீயே நாயே னிடர்முற் றெழித்தருளே
தந்தா தரிப்பாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௩௯)

தேனே பாலே நறுங்கனியே தெவிட்டா வழுதே திங்கரும்பே
மீனேர் நோக்கின் வடிவழகி மேவி மகிழு மணவாளா
ஆனே நிவரு மாரமுதே யடியேற் கரணின் சரணமலர்
தானே யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௪௦)

நானே யெனதே யெனுமிரண்டே நலியும் பகையெற் கருந்துணை
கானே ரளகி வடிவழகி கணேசன் குமரன் றிருத்தொண்ட
ரானு வருணும் மியல்பகைமுற் றூட்ட மெலிந்தேன் யாதுரைக்கேன்
ரூனே ரருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௪௧)

என்னே ருயிர்க்கு மனையாதி யேனோர் புரியு மிடர்பலவா
லன்னே வுடன்சார் மனமாதி யாற்றுந் துயரு மளப்பிலவே
யிந்நே ரொருவ னிடர்ச்சுடல்வீழ்ந் தெல்லே காணு துறன்முறையோ
தன்னே ரரிய தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௪௨)

நானுந் தீன னனியிடைந்தென் னுதா நீதா நீயலது
கேளுந் துணையு மில்லாதேன் கெழுமெய்ந் நெறியிற் செல்லாதே
நீளுந் துயர்ச்சே யிலக்காகி நிலைசெட் டெடை தன் முறையேயோ
தானுந் தருள்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௪௩)

மன்னே மணியே மரகதமே மருவும் வாமப் பிரவாள
வின்னேர் மலையே யிதழிமுடி விதவார் பொதுவார் திருநடனத்
தன்னே யரசே யென்னையா னாற்றுந் செயலிங் கருளாயோ
தன்னே ரரிய தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௪௪)

நீறு பரவுந் திருவுருவு நிலவு பரவு மதியிதழி
யாறு பரவுந் திருமுடியு மகிலம் பரவு மணிமிடறுந்
தேறு பரவுந் திருமுகமுந் தீயேன் பரவ நேருறுமோ
சாறு பரவுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௪௫)

அகில சீவ ரின்புறவே யருளுஞ் செயலே நின்செயலென்
றகில நிகமா கமமுரைப்ப வடியேன் பிழையே புரிந்தாலு
மகில நாதா வெளியேற்கு னைரூட்பேற் றதிக விருப்பாமித்
தகையென் னருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சங்)

ஒருவா றன்றே யாதுரைக்கே னுணராய் கொல்லோ வெனதிடர்முற்
றொருவா துடற்ற நனிநொந்திங் கோயாக் கவலைக் கேயாளா
வொருவா வோல மோலமென வுனரின் றோதி யினைகின்றேன்
றருவா னுலவு தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சச)

கண்ணே மணியே மணிப்பாவாய் கருணைக் கடலே கடலமுதே
யெண்ணே யெண்ணி னொளிப்பிழம்பே யெமையா னுமையா ளிடப்
மண்ணே புனலே வனிவளியே வானே யானேர் வரமருளாய் [பாகா
தண்ணேர் மதியாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சரு)

அந்தோ வரசே நாணுளு மடியே னலறி யலறிமிக [வான்
நொந்தோ லிவெ திருச்செவியி னுழைந்தின் றோவெங் கொடிவிடம்
வந்தோ லிடவுண் டமுதளித்த மணியே மணிகண் டாவருளே
தந்தா தரியாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சசு)

விண்ணு டெவையு மண்ணுலகும் வேறும் விரிந்தாங் கேறிடர்செ
யுண்ணு விடமு முண்டதுயி ரோம்புங் கருணைப் பெருக்கினலாற்
பெண்ணோர் பாகப் பெருந்தகையே பேசற் கேது வேறுண்டோ
தண்ணர் மதியாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சஎ)

தவமே திரண்ட முனிவர்பெருந்தகைகான் முளையர்ச் சனைக்கிடையே
தவமேற் கொதித்து வருங்கூற்றைத் தாளா லுதைத்தாய் தனிமுதலே
தவமே லணுவு மிலேன்கொடியேன் றணப்பில் பதக னென்செய்கேன்
றவமே யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சஅ)

ஆடியார்க் கிரங்கி நீபுரிந்த வருளோ வவர்செய் பேரன்போ
முடியார் மதியாய் பெரிதிதென மொழிவ தரிதே முன்னரிதே

கொடியே னணுவு மன்பில்லேன் குயிற்றுந் தீயே னென்செய்கேன்
றடியார் சாலித் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (சக)

அன்போர் சிறிதின் றடியேற்கு னருளே பெறுதற் காசைபெரி
தென்பே னதற்கோ ரளவிலையா விதற்கே ததுவே யெனவுணர்ந்து
நின்பா லணுகா தென்மனந்தீ நெறியே யுறில்லா னென்செய்கேன்
றன்பே ரெழில்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ரு0)

கொடுமை கொடுமை நெறியுணர்ந்துங் குழியில் வீழத் தள்ளுமனக்
கடிமை யாகிப் பற்பலதிங் காற்றி டிலைந்தே னாற்றகில்லேன்
மடிமை தருமெய் பிணிதீர்த்துன் மலர்த்தா ளிறைஞ்சும் வழியருளாய்
தடிமெய் வளங்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ருக)

வலிந்து வலிந்து நானீர்த்தும் வாரா மனமெய் வாயெல்லாம்
பொலிந்து பாய்ந்து தீநெறியிற் புரிதி வீணையா லேழைமிக [ள்சேர்
மெலிந்து தினமும் வருந்துதற்கோ விதித்தா டெனையென் றுன்னரு
தலிந்து முடியாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ருஉ)

வம்பு பேச மனமுந்தும் வாயுந் தடிச்சு நாவுறு
முண்ப தயர்ந்துஞ் செவிகேட்கு முற்று நோச்சு மிருவிழிமெ
யெம்பி ரானே யெழுந்திருச்சு மென்னான் புரிகேன் றரளநகர்த்
தம்பி ரானே நானேழை சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ருங)

பொன்னே மணியே சிவஞான போத முதனூன் மெய்கண்ட
நன்னூ லோதன் முதனூன்கு ஞான நிலைநின் றிரண்டறுமின் [கேன்
பின்னே பெறவேட் டேனெறிநின் றில்லேன் பொல்லே னென்செய்
றன்னே ரரிய தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ருச)

யானு முணரும் வலியில்லே னிரங்கித் தெருட்டி யெனையணர்த்துங்
கோனு முனையன் நிலையந்தோ கொடியே மொடியாத் தீங்கிழைத்தே
னேனு நினைவே புகலடைத்தே னிரங்கே லெனுஞ்சொ லீதொன்று
தானு மமையுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (ருரு)

வாயில் ஈடந்து மனங்கடந்து வழுத்துந் தொண்ட ரினந்தொடர்ந்து
கோயி லடைந்து சரியாதி குறிக்கும் பெரியர்க் குரித்தென்ப [ன்
நாயி லடைந்து நிலையின்றி நலியு மெனக்குன் னருளுறுமோ
தாயின் மிகுந்த தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௫௭)

ஏழை யடியேன் யாதுமுணர் வில்லேன் புரிதிங் கெனைத்துமுன்னிக்
கோழை மனமிக் கிரங்கினி ருலைவ துணர்தி குணக்குன்றே
பீழை முழுதுந் தவிர்த்துனருள் பெறுநன் னெறியெற் சருளாயோ
தாழை பொலியுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௫௮)

ஒழுக்க மிலனன் பிலனடியா ருறவு மிலனன் னெறியுமிஈல்
னழுக்கு மனத்த னென்செய்கே னருள்கூர் தரள நகர்ப்பெரும
வழுக்க ளனைத்துந் தவிர்த்தடியேன் மறந்து மரந்தைக் கிடஞய
சழுக்கு நெறியிற் புகாதருளாய் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௫௯)

ஆகிலத் துயிர்மூ வகைத்தவைகட் கருணின் செயன்மூ வகைத்தென்
புகலிற் பலதிங் கிழைத்தபெரும் புலைய னெனினு மெனக்கருளுந் [ப
தகைநிற் கலதே னையர்க்கிலயெந் தாயே தரள நகர்முதலே
சகலர்க் கருளு நெறிதாராய் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௬௦)

பரவு நெறியி னில்லாத பதக ரெனினுந் திருவருளே
விரவு குரவர் தரிசனமே வினைமுந் ரெழுதித்தின் பருளுமென்ப
கரவி லீனைய குருநாதற் கண்டாங் கிடர்தீந் தின்புறமா
தரமு னுடையேன் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௬௦)

நீயே வலிய வருளினலா னீச னேற்கோர் புகல்வேதின்
ரூயே னருணா லாய்ந்தார்பா லடையே னடையும் விதியில்லேன்
நீயே னெனினுங் குருவருளே சேர்வான் விழைந்து திகைக்கின்றேன்
ரூயே யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௬௧)

அருள்சார் வுறற்கே மிகவிழைந்து மதற்கா நெறியொன் றினுநில்லா
திருள்சார் செயலே முழுதாற்றி யிடரே நனிகொண் டினைகின்றேன்

நெருஞ்சார் மறைபோற் றரும்பொருளே செயலீ துணர்கா லென்வச
தருவா யருளே தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. [மோ

எனையா னுணரே நெறும்மலத்தி னியல்பு முணரே னிதைத்தரந்து
நினையா னறச்சார் நெறியுணரே னிமல குரவ னிலையுணரேன்
பிணையா னுய்வ தெவ்வகையெம் பெரும தரும விடைப்பாகா
* தனைபார் வளங்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூஉ)

பூதங் கடந்து பொறிகடந்து புலனுங் கடந்து மனமாதி
பேதங் கடந்திவ் வறுநான்கும் பிரித்தோர்ந் துடன்மேற் சென்றாலு
மேதங் கடக்கு நெறியிலையே யெந்தாய் நினதா ரருளிலையேற்
ருதங் கடஞ்சூழ் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூச)

இருபா னுன்கு மியற்றசெய லிசைப்ப தெவனா மோரொன்றே
யொருவா தியற்றஞ் செயல்கோடி யுவையுங் கடந்தே கினுமேலும்
வருகா லாதி யேழியற்று வகைமை நினைக்கி னுயிர் துடிக்குந்
தருவா யருளே தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூடு)

அறுநான் கோரே ழினைக்கடந்து மாவ தெவன்மே லோரைந்தின்
நிறல்யா றுரைப்பார் சிவசிவமா தேவா காவாய் சிறியேன்யான்
குறியா வியற்கை யுணர்வுடைநீ கூட்டி னலதோர் நாட்டமிலேன்
றறியா ரிபஞ்சூழ் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூசு)

சுத்த மசுத்த முபயமெனச் சொலுமு வகைமுப் பானாறு
நித்த நினதா ரருளாலே நேதி களைந்து நின்றாலு
மத்த நானே பிரம மெனு மகந்தை யெழிற்பின் செயலென்னே
சத்தை யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூஎ)

நானே பிரம மெனவாயா னவிறற் லெளிதே நாம்பிரம
மாண னிருவி காராதி யருமை யணுவு நமக்கிலையே
யேனோ நிரயக் காளாக விசைப்ப தெனவோர்ந் தடங்குநெறி
தானே யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூஅ)

நானே பிரம மென்றரியு நான்கு முகனு நவின் றுடன் றே
யானு வமர்செய் துழன்றதெலா மகந்தை வசத்தி னலதென்னே
யானே லேழை யகக்கடல்வீழ்ந் திடையா துடையாய் வாய்மைநெறி
தானே யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௬௯)

காத லதனா னன்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு
போத மெனவே யருட்சுருதி புகல்வ தோர்ந்து குருநாத
னேது நெறிநின் றகந்தையொரீஇ யுய்வான் விழைந்தே னுனதுபிர
சாத மருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௦)

தத்து வாகி நானல்லேன் ழாவி லாச்சே தனன்யானென்
றுய்த்து நோக்கி யவைகீழென் றுணர்கா னானே பிரமமெனும்
புத்தி போன வழிப்போவார் புறத்தும் புதுதா தருள்கமறை
தத்தை பேசுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௧)

பாச ரூப முதன்மூன்றும் பாசி ரூப முதன்மூன்றும்
தேச விரியுஞ் சிவரூபந் தெரிச னாதி நான்குமெனப்
பேசு தசகா ரியந்தெரிந்து பிரிந்து புரிந்து பற்றுறநின்
முச னருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௨)

விரிதூல் பலவு முணர்ந்தாலும் விமல நினதா ருருருவாங்
குருவா லலதத் துவிதசகங் கொள்ளக் கிடையா தெனிலெந்தா
யொருநா லேனு முணரா தேற் குறுவ தெவனின் குருவடிவந்
தருவா யருள்வாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௩)

மறைபா கமஞ்சொல் சிவநியம மார்க்க மேற்குந் தீக்கைமுத [னிப்
னிகைசார் மரபிற் போந்தருள்சார் நெறியொன் றேனுங் கொளாதவ
பொறையா யெளியே னனவாத புன்க ணுறுதன் முறையேயோ
தறைமே லிலகுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௪)

உலகி னுயிர்கட் கருள்செயலே யுனது தொழிலென் பதுபொய்யோ
வலகி லிடரென் பனமுற்று மடியேன் றனக்கே யமைந்ததரு

ணலனி லணுமாத் திரமேயந் நவைமுற் றொழிக்கு நானேழை
தலனி லிலகு தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௫)

தியேன் புரிபுன் செயனீசர் சிந்தை நடுக்கு முடனடுக்கும்
வாபா லுரைப்ப தெவனாயேன் மாபா தசனே யாய்னுநின்
சேயான் புகலின் றலைந்துநனி திகைத்தே னருளா யருளாயெந்
தாயே யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௬)

நீல நிறைந்த மணிமிடற்றோய் நிமலை நிறைந்த வடிவழகி
கோல நிறைந்த திருவுருவோய் குளிர்ச்சி நிறைந்த மதிச்சடையோய்
பால நிறைந்த தனிவிழியோய் பாவி நிறைந்த பயந்தீர்ப்பாய்
சால நிறைந்த தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௭)

அமுத மதிசேர் சடையழகு மருளே பொழியும் விழியழகுந்
குமுத மலர்வாய் வடிவழகி கோலங் கலந்த தனியழகுந்
கமல் மலர்ச்சே வடியழகுந் கடையேன் காணப் பெறுவேனோ
சமல மகற்றுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௮)

கண்ணார் நுதலுங் கருணைபொழி கவின்கூர் முசமும் வடிவழகி
நண்ணார் புறமு மபயாதி நளிந கரமு மெய்யடியா
ரெண்ணார் பதமு மேழையடி யேனுங் காண நேருறுமோ
தண்ணார் வயல்கூழ் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௭௯)

அளவாத் துயர்கொள் கலனாக வனைமார் வயிற்றிற் பிறந்தலுத்தேன்
பளகே புரிமங் கையர்மோகப் பாழ்வெங் கடலே படிந்தலுத்தேன் [ன்
கொளவீழ் கூற்றின் பெருந்துயருந் குறித்தே குலைந்தே மெலிகின்றே
றளவார் கடிசூழ் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (௮௦)

அயனார் படைப்பு நமன் றுடைப்பு மடியே னளவோ முடிவிலையோ
வுயுமா மெனக்கோர் நாளிலையோ வொருவே னளவுன் னருளிலையோ
செயலே தெனக்கொன் றெல்லாமுன் செயலே யெனுநான் மெய்யி
தயவே யியல்பார் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. [லையோ

மனையா ளிடிப்ப மகாரிடிப்ப மற்று முறவர் ரூழ்த்திடிப்ப
மனையே கதியென் றுள்ளளவு மாழ்கும் பழிக்கோ வெனவிதித்தாய்
வினையே வினையே பெனமெலிந்து மெலிந்து துயர்தலென்றொழிமோ
தனையார் வளங்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அஉ)

நமனார் சலிப்ப வயன்சலிப்ப நற்றாய் சலிப்பப் புவிசலிப்பத்
தமரே சலிப்ப மனைசலிப்பச் சான்றோர் சிரிப்ப வான்நர
கிரிமா வழைப்ப நானேழையேனே பிறந்தேன் மேனுவெந்
தமரீத் தருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அங)

வேத னலுப்பு நமனலுப்பும் விரியுங் கருணைத் தாயலுப்புந்
தாதை யலுப்பு மகவலுப்புந் தாரத் தலுப்பு நேருணர்த்து
ரீத் தலுப்பு மற்றலுப்பு நீங்கு மொருங்கென் னளவெனக்கெந்
தாதை யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அச)

ஊரார் மதிக்கப் பொய்வேட முற்றே னிதற்கே யுடன் பலர்செய்
சீரோ துவதெ னிதனான்மெய்ச் சிவவே டத்தின் பயனெனைத்தென்
ரோரா வுணர்ந்தும் பாழ்த்தமன முண்மை யுருதென் னினிச்செயல்
தாரார் பொழில்சூழ் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. [பூந்

பொய்வே டத்தை மெய்யாகப் புத்தி புரிந்தெந் போற்றுநர்க்கே
மெய்வாழ் வருளு நீயெளியேன் வேட மதனை மெய்யேகொண்
டுய்வா னருளிற் பழுதுண்டோ வுமையோர் பாகா விமையோர்சொல்
சைவா திபனே தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அக)

பூதி புனைந்தேன் கண்டிகையும் பூண்டே னுனதா ரெழுத்தைந்து
மோது மவன்போற் கண்மூடி யுறங்கி மகிழ்ந்தே னீதுணரா
தோத ஞால மெனைப்போற்று முந்தப் பழிக்கு மஞ்சகின்றேன்
ருதை யருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அஃ)

அண்ண வபயம் வடிவழகிக் கழகா வபய மருள்பொழிமுக்
கண்ண வபயம் வான்பரவு கண்டா வபயங் கருதடியா

ரெண்ணை வபய மபயமென வேழ புலம்பல் சேளாயோ
தண்ணூர் சழனித் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அஅ)

மக்க ஞண்டு மனைபுண்டு மற்றும் பொருளுண் டெனவிறுமாந்
தொக்க வுண்டு களித்துவறி தொழித்தேன் கால மொருகோடி
சிக்க வொறுக்கு மறலிவரிற் செயலொன் றில்லேன் றிகைக்கின்றேன்
றக்க தருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (அக)

திருகு சினமோ ருருவாய திறலி மறலி செயிர்த்துடன்றென்
னருகு குறுகிக் கொடுத்தென் தடித்தென் பொடித்தீர்த் தரந்தை
பருகு மாறு தரளநகர்ப் பரனே தரநான் வெந்நெருப்பிற் [முற்றும்
சருகு படவோ விதித்தாயென் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூ0)

வெகுவாய் நினைந்து நடுங்குமனம் வெய்ய கூற்றங் காணுமே
பகுவாய் பிறைப்ப லதிகோர பயஞ்சா லுருவ மெதிந்தோன்றப்
புகுமே லேழை படுப்பாடு புகலற் செளிதோ வருட்கீது
தகுமோ வடியென் றரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூக)

கூற்றம் புகுந்தென் கொடுவினைகள் கோடா கோடி குறித்தெண்ணி
மாற்றும் பரிசொன் றிலாப்பாவி வருந்த வொறுக்குங் கொடுஞ்செயலை
யாற்றும் பரிசொன் றிலனேழை யரசே யபய மபயமினிச்
சாற்றுஞ் செயலென் றரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூஉ)

உரையே செயலே குரோதமே யுவப்பே முதலொன் றினுந்தோயா
வரைசே யாயு மனைத்துயிர்க்கு மருள்வான் றொழிள்கொண் டமரும
நரைமால் விடையா வருளுகென நாயே னிரத்த னவையன்றோ [னை
தரைமே விலகு தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூங)

ஏழை புரிநீ வினைநோக்கி யேக்க மிகையா ளென்வருமோ
பீழை யெனநொந் திரங்கினனி பிதற்றி னேனிப் பிழையனைத்து [டுங்
மாழை வரைசேர் மலர்க்கரத்தெம் வள்ளால் பொறுத்தி பொறுத்திநெ
தாழை கமழுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கூச)

காழி மணியை வாசீசக் கடவுண் மணியை நாவலூர்
வாழி மணியை வாதவூர் வரத மணியைக் குன்றையன்பர்
சூழ மணியை மெய்கண்ட சுருதி மணியைக் கண்டடியிற்
சூழ வருளாய் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கரு)

அடியேற் காசை யேழ்கடலன் றினத்தும் பெறுதற் கருகனல
ஹையா வன்போ னுணப்பூசித் தொழக்கத் தொடுநின் மெய்யடியார்
கடியார் மலர்த்தாள் பணிகருத்தே கடையேற் கதியீ தொன்றருளாய்
தடியார் வளங்கூர் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கசு)

யாது முணராப் பாதகனே ரியம்பு முறையெங் குணர்த்துரைப்ப
லோது முறையீ டிவற்றினுந்தீங் குறுங்கொ லெனவு நடுங்குகின்றேன்
திது நலனாக் கொண்டடையுந் தீனர்க் கருளும் வானமுதே
தாது சுலவுந் தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கௌ)

வேத முழக்கு மணமுழக்கும் விரியுந் திறலா வணமுழக்குந்
சீத முழக்குந் திரைமுழக்குந் செல்வ முழக்கும் பல்வளஞ்சால்
பேத முழக்கு நாடோறும் பெருகு முத்துப் பேட்டையினின்
ருத னகத்து மமர்ந்தருளாய் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கௌ)

மணியே யருள்க மணிமிடற்றெம் வள்ளா லருள்க கொள்ளாவெண்
குணியே யருள்க பழமறையின் கொழுந்தே யருள்க வழந்துமிடர்
கணியே யருள்க வருணயனக் கடையே யருள்க கடையேனோய்
தணியே யருள்க தரளநகர்ச் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கக)

வருசுக் ரீபன் றன்னிலையான் மார்த்த விலிங்க மாவழிபட்
டருள்பெற் றுய்வான் றிருமேனி யழகு காட்டி யன்றவர்க்காந்
தெருளய்த் ததுபே ராக்கொளுமா தேவே தரள நகர்வாழ்வே
தருதற் கடியேற் கிததருணஞ் சவுந்த ரேச தயாநிதியே. (கக)

சவுந்தரேசதயாநிதிமலை

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

வடிவழகி நவமணிமாலை.

காப்பு.

பூந்தண் பழனத் தரளநகர்ப் புனிதை யினிதை யருள்வனிதை
யாந்தண் கருணைத் திருமேனி யழகந் மைந்த வடிவழகி
தேந்தண் கமலச் சேயடியிற் சிறியேன் றமிழ்ப்பா மணிமாலை [வாம்.
பேர்தண் ணுதற்காங் கொருகோட்டுப் புசுழக்கந் பகச்சே யடிபணி

நூல்.

பூவுமணமும் போலமர்ந்தும் புவனத் துயிர்வாழ் தரவிரங்கிப் [ம்
பொருமால் விடையெம் பெருமானார் புனைந்து வரும்பே ரருட்கோல
யாவுமுடனா வதற் கிசைய வருட்பே ருருவாய்த் தெருட்பேர்கொண்
டருள்பூத் தரிய பொருள்கூட்டி யடியார்க் கருள்பூங் கொடியேதண்
காவுந் தடமுங் கழனிஞ்ஞங் கழிமிக் கோங்குந் தரளநகர்க்
கருணை கரியே யருணயனக் கரும்பே விரும்பாக் கடைய * னெனுஞ்
சாவும் பிறப்பு மில்லாத தனிப்பே ரின்ப வாழ்வளித்தென்
றனையா ளினையே வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (க)

அருளென் றுரைப்ப தெல்லாமெ னன்னே யுன்னை யல்லாம
லணுவும் பிறிதொன் றிலையென்ப ததுர்த மொழியோ வடியேனின் [ப்
பொருளென் றுரைக்குஞ் சொன்மறுக்கப் போமோ பூமேலார்க்குமல
புழுவிற் கடையாய்க் கழிபுலந்து பொய்யாய்ச் சடமாய்த் துக்கமுமாய்
மருளொன் றியற்கைப் பிரபஞ்ச வாழ்வே தாழ்வோர் சிறிதுமிலா
வளர்பே ரின்பென் றளவாத வாஞ்சைக் கடல்வீழ்ந் தோஞ்சுமிசு

* எனும் - இடைக்குறை.

தருமந் தழைக்குந் தரளநகர்த் தாயே நாயே னுழல்வினையைத்
தவிராய் தவிராய் வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (உ)

இமைய வரையா மடப்பிடியே யிமையும் வரையா மடப்பிடியே
யிதனா விடர்கள் விடப்பணியா யிடையின் றடர்த்தல் விடப்பணியாய்
முமையும் தருதா ளம்புயத்தாய் முலையைப் பொருதா ளம்புயத்தாய்
மூட னேனின் னடித்துணையே முற்றும் பணிவா னடித்துணையே
கமைசீர்த் தரள நகரிடத்தாய் கனகந் தரத்த நகரிடத்தாய்
கண்ணே மணியே மணிப்பாவாய் கனியன் பினர்தம் மணிப்பாவாய்
சுமைய மெவைக்கு மருந்தாயே சாமுன் னொழிக்கு மருந்தாயே
தக்கூர் துகரும் வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (ரு)

வலக்க ணிடக்கண் மலர்க்கணமர் மகளி ராக்கொண் டிருநிதியு
மக்கட் களித்தி யெனுமுரையின் வாய்மையுணர்காந் சேய்மையினே
மலக்க ணறப்பார்த் தருள்கடைக்க ணருணைக் கலதோர் பொருணைக்
மணுவு மிலையாந் றணிவிவிட ரடர்நோ யுடல முழுதாட்ட [க
நலக்க ணறியை மான்மூடி நாநா விடயத் துய்த்தாட்ட
நானோர் சிறிய னந்நிதிக ணல்கப் பெருது தரளநகர்த்
தலக்க ணனையே யெனக்கிரப்போர் தமக்கோர் பயனின் றேழைமனந்
தளர்த லழகோ வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (ச)

அளவொன் றிலாத வண்டமவந் தமருஞ் சீவந் தொசையிவையென்
றாப்ப தெவனா மகிலமுநீ யளித்த சேய்க ளவைநோக்கிந்
பளகொன் றிலாத நின்குடும்பப் பரப்பை யுரைப்பா ரெவரனைத்தும்
பாலிப் பாயென் றுன்வலத்திந் பதிதந் தருணைல் லிருநாழி
வனமொன் றருட்பூந் திருக்கரத்தால் வாங்கி யதுவே வியாசமதாய்
மலிபல் லுயிரும் புரப்பதுநீ மடவார் கடமை யுணர்த்துதற்கோ
தளவொன் றியபூந் குழலுமையெந் தாயே நாயே னேயேயாய்த்
தளர்த லழகோ வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (ரு)

இயல்பின் மணங்கான் நெறமதமல விருளுந் துரத்து மிருந் குழலு
மெமது மதியை நனிவிளக்கு மினிய கருணை மதிமுடிமு
மயலி லழுந்தா தெமைநோக்கி வருவாழ் வருளுந் திருவாயும்
வருத்தம் பார்த்தஞ் சேன்மினென மலர்தின் பருளுந் திருவிழியும்
வயமிக் கொளிர்தித் தியதருண மணிமங் கலநாண் டிருக்களமும்
வரதா பயமங் குசபாசம் வணையோர் நான்கு திருக்கரமுந்
தயவி னுருவார் திருப்பதமுந் தமிழேன் காணப் பெறுவேனோ
தரள நகர்வாழ் வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (சு)

அன்னே யென்ற ருயிர்த்துணையே யடரு மிடர்நோய் பலநலிய
வார்கை மெலிந்து வலிகுறைந்த தயருந் துயரு நனிமிகுந்த
பொன்னே யணைய மெய்யுணர்வும் புயலின் மாய்ந்த கதிர்போலப்
பொலித லொழிந்து மெய்நூலுட் பொருணைக் காதி நலனிழந்த
தென்னே யுரைப்ப தறிவுடல மிவ்வா ரொடுங்கி யெய்த்துளைத்து [தே
மெழின்மான் மடவார் வழியோடி யியற்றந் தொழிலோ விசைப்பரி
தன்னே றரிய தரளநகர்த் தாயே நாயேன் றையுணர்த்தித்
தக்க தருளாய் வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (ஏ)

செய்வ தொழிதல் பசியுணவு தேடிக்கோடன் முதல் யாதுந்
தெளியாச் சிறிய சேய்சுடமைத் தீம்பா லாதி தெரிந்தாட்டி
யுவ்வ தியற்றி யுருக்காட்டி யுணர்த்தித் தாதை கைக்கொடுத்தாங்
குறப்ப வுவக்கு மண்ணையர் போலுடன்முன் னளித்து வினையூட்டித்
தெய்வ முளதாத் தேற்றியெமைச் சிறிது சிறிதா மேலேற்றித் [ச
சீமை சூறியா தருள்கூட்டித் தெருணாற் பொருணைக் கினைமாட்டி
சைவ மூட்டிச் சிவங்காட்டித் தகுமின் பருடாய் நீயன்றோ
தரள நகர்வாழ் வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதியே. (அ)

யாது செயினும் பரிகார மில்லாப் பாவி யானேழை
யார்பா லுறினு மென்றீமை யிதயத் தோர்த்தே முகங்கோட்டிப்

போதி போதி பெணும்படியான் புரிதி வ்னைக ணினைந்துமனம்
புண்ணு யுலவேற் கன்னேநின் பொற்றா ளலதோர் புகலுண்டோ
கோது புரிசே யினைப்புரக்குங் குணமே மிகுமன் னையர்க்கென்ப
குற்ற மொழித்தொண் குணம்புணர்த்திக் கொடியேன் றனையாட் கொ
தாதை யினும்பே ருளுடைய தாயே தரள நகரமருத் [ள்ளுதியோ
தமியே தமியேன் வடிவழகி சகல சீவ தயாநிதிமே. (க)

வடிவழகி நவமணிமாலே முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தில்லைவளாகம் ந டே ச ர் ப தி க ம்.

பூமகனு மாதவனு மறைக ணன்கும் புணர்வரிய நிலைநின்றும்
போந்திட் டன்பர், தாமெளிதி னிருவிழியாற் பெறுபே றிந்தத் தனியு
ருவின் றரிசனமே தருமீ தன்றோ, தோமகலின் பெனக்களிப்பக் கோ
ம ளாங்க சுத்தரப்பே ருளுருவாய்ப் புவியிற் றோன்றி, நாமருசீர்த் தில்
லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து வாழ்வாம். (க)

தேவரெலா மெம்முலகென் பெறுமா லிந்தத் திவ்வியதே சோம
யமாய்த் திகழா நின்ற, பாவனமா ரூபதர னமர்ந்து வாழப் பயிற்வஞ்
செய் வியனகரிப் பதியே யன்றோ, தாவரிய தத்துவா தீத மாய தனி
நகரென் றனவரதஞ் சார்ந்து போற்று, நாவலர்சீர்த் தில்லைவளா கத்
தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து வாழ்வாம். (உ)

ஆரணமே தில்லைவளா கத்தா னாகு மதன்முடியா முபநிடத மத
ன்கண் மேய, சீரணவுஞ் சிற்சபையா மதனின் மேன்மைச் சிவாகம

த்தின் நெளிபொருளே திரண்ட திந்த, வேரணவுந் திருவுருவென்
றடைந்து கண்டோ ரெய்தரிய மகிழ்ச்சியொடு மிறைஞ்சி யேத்த, நார
ணவுந் தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து
வாழ்வாம். (ந)

சுற்பகமோ முக்களியோ தெளிசெந் தேனோ சுற்கண்டோ சர்க்
கரையோ கருப்பஞ் சாரோ, வற்புதமோ பொற்பதமோ வமிழ்தந்
தானோ வானந்தா தீதமோ வருட் பெருக்கோ, தற்பதமோ சிற்பதமோ
வனந்த பாணுத் தனியுருவோ வெனமுனிவர் சார்ந்து போற்ற, நற்பத
மார் தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து வாழ்
வாம். (ச)

குலமறையுந் தொடர்வரிதா யகண்ட மாகிக் குறிக்கவரு நெறிக்
கயலாய்க் கோதி லாத, நிலைமையுறு மரும்பொருளே நீயிப் பாரி னில
மகழுந் தொழிலினரு நேர்ந்து காணுந், தலைமையுறு வெளிதுவெளி
வந்த தென்னே சாற்றுக்கென வமரரெலாஞ் சார்ந்து போற்ற, நலமிகு
சீர்த் தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து வாழ்
வாம். (ரு)

குன்றிருநான் கிருபாலி னிரைய வாகக் கொண்டனைய வெண்
டோளான் குணமெட் டள்ளான், வென்றிதரு மால்விடையா னுடை
புன் றோலான் வேணிமதி பாணிபுனை விமலன் செம்பொன், மன்றி
னடங் குயிற்றுறுகுஞ் சிதப்பொற் றுளான் மாதேவ னென்றெவரும்
வழுத்தி யேத்த, நன்றிதரு தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிரு
வடிக ணமந்து வாழ்வாம். (சு)

இமயமலை யுதவுசுதை யுலக மாதா விலங்குசிவ காமியென்று மிட
ப்பான் மேவி, யமைவருமா னந்தநிறை கடலின் மூழ்கி யாருயிர்கள்
பவரோக மகன்றின் பாரக், கமைவுறநேர் காணவருட் டொழிலைந்
தாய கவின்கொடிரு நடம்புரியுங் கமல பாத, னமையருளுந் தில்லை
வளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து வாழ்வாம். (ஏ)

ஆதரமோர் சிறிதுமிலே னன்பி லாதே னழுக்காறு வஞ்சமுத
 லனைத்து முள்ளேன், காதரமா பாதகன் வெவ் வினையன் நீயேன் கடி
 யருணக் களஞ்சியமே கடுக்க நின்றே, னாதலின லுறுதுணையொன்
 றில்லை யெந்தா யளித்தியென வழத்துமெனக் கருளு மேலோ, னாதரு
 சீர்த் தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணமந்து வாழ்
 வாம். (அ)

அல்லாரு மிடற்றானே யுமையோர் பாகா வருட்கடலே யிருட்
 கடலி னமிழ்ந்து நாயேன், கல்லரசேன் பொல்லாதேன் கருத்தொன்
 றில்லேன் கண்ணுதலே யெண்ணுதனின் கடனென் றேத்த, வில்லாரு
 நெறியருளிச் செல்லார் சோலை விண்முகட்டை யூடுருவி மேற்சென்
 றோங்கு, நல்லார்குழ் தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக
 ணமந்து வாழ்வாம். (ஆ)

கவினிலகு மணிமிடற்றான் கைக்கொள் சூலி கனமிலகுந் திருச்
 சடையான் கருணை வாரி, சிவைமகிழந் திருநடஞ்செய் செம்பொற்
 பாத திவ்வியகுஞ் சிதமலரைச் செங்கைக் காட்டி, யவரவருக் கருளு
 நிலை தெரிக்கு மேலோ னகிலமெலா முட்புறம்பி னமைந்து நின்று,
 நவையறுசீர்த் தில்லைவளா கத்தின் மேவு நடராசன் றிருவடிக ணம
 ந்து வாழ்வாம். (அ)

நடேசர்பதிகம்

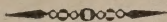
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கணபதிதுணை.

குமரநாயகமாவலி.

காப்பு.

பூம்பொழிலுதித்தசாம்பவனோடைப்புண்ணியனெண்ணியாங்கடியார்க்
காம்பயனளித்தேமேம்படுநிலையிலமைச்சுநல்லுமைக்கொருபுதல்வன்
றேம்படுமலங்கற்கடம்பணிதடந்தோட்செல்வனைப்பாடுமென்றனக்கு
மோம்பருள்புரியும்வள்ளியைப்புணர்ப்பானும்பலாய்முன்புகுந்தோனே

நூல்.

பூமக னரிமா லமரர்மா தவர்கள் போற்றிய வாங்கருள் புரிந்து
காமரு மணியா தனத்தினி திருந்து கருணைநோக் கருளுமங் கண்ண
தாமரை மலர்மென் சேவடி யடியேன் றலைமிசை நிலவுற வருளாய்
கோமள ஞப சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (க)

அண்ணலே யரசே யமுதமே யருளே யமலனே யழகனே யகில,
முண்ணலே முதற்செ யொருவற்கு மாக்கு மொருத்திக்கு நாப்பணை
ஞ்ஞான்று, நண்ணலே யவர்க்கின் பாகவீற் றிருக்கு நாதனே பேராத
மோர் சிறிதுங், கொண்ணலே னல்லேன் சாம்பவ னோடைக் கும
ரனே யமரநா யகனே. (உ)

எட்டுணை யேனு மிளகு ழு விரும்பா மெந்தைநின் றிருவடி யிணை
யின், மட்டலர் குழலார் திறத்தன லிழுதா மடமையே னுடைமன
மினைய, துட்டனே னந்தோ வ்யவதென் றருளாய் சோதியே வேதி
யன் சிரத்திற், குட்டுசெங் கரத்தோய் சாம்பவ னோடைக் குமரனே
யமரநா யகனே. (ங)

தேம்படு மொழியார் பாம்பக லக்குந் தீவிட மேவிடச் சிறியே
னும்பய னுணரா தோம்புநன் னெறிநீத் தலையறு நிலையறு துரும்பாய்
வேம்படு நரகிற் சாம்புத வழகோ விளங்குபல் வளங்க ளெஞ்ஞான் றுங்
கூம்பலில் லாத சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (ச)

மங்கையர் காம பங்கமுந் றந்தோ மாழ்க்ய முனியென மருண்டு,
மங்கத னீக்க மோர்பொழு தேனு மவாவில தெனதநெஞ் சகந்தா,
ளிங்கிதன் கொடுமை யார்க்கெடுத் துரைக்கே னெந்தைநீ யடிமையா
னெழிலார், கொங்கலர் சோலைச் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா
யகனே. (ரு)

மடந்தைய ருடல முழுதமுன் குருதி மயிர்நரம் பெலும்புதோ
லாதி, மிடைந் துடை பாண்ட முலைதிரள் வீக்கம் வேறல வோர்ந்துமா
வியப்பே, கடைந்திடு தயிரா யுடைந்ததம் முலைக்கே சருத்ததை யிரித்
தருள் கயங்கள், குடைந்திடு தடஞ்சூழ் சாம்பவ னோடைக் குமரனே
யமரநா யகனே. (சு)

ஐயகோ வென்றா லாவதன் றரசே யதுதின மரிவையர் புணர்ப்
பே, யுய்யவோர் நெறியென் றுலைந்திட ரலதொன் றுற்றிலே னுடல்
பொரு ளாவி, நையவே கண்டு மீன்கிலா மனத்தை நன்னெறிப் படுத்
திநான் மறைசொல், குய்யவோ வருளாய் சாம்பவ னோடைக் குமர
னே யமரநா யகனே. (எ)

என்புபெண் ணாக முன்பரு ளினைகாழியர்குலத் தினிதுவந் தெளி
யே, னன்பிலியதுபோன் மருஞ்செயல் வேண்டற் சருகனன் றரிவை
யர் வடிவென், முன்பய னிலாவென் பெனத்தெரிந் துவர்க்கு முறை
மையென் றேனுமெற் கருளாய், கொண்புனை வடிவேற் சாம்பவ னோ
டைக் குமரனே யமரநா யகனே. (அ)

பேயன்யான் நீயன் பிழையின னிழுதை பேசரு நீசரிந் பெரியன்,
வாயினி லுரைப்பேன் மனக்கொளாப் பதசன் வஞ்சக நெஞ்சின

னத்தோ, தாயினு மினியாய் நின்சரணலது தம்பம்பவே நிலிநிரா
தாரன், கூயெனை யருளாய் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா
யகனே. (க௯)

பிறர்க்கெடுத்த துரைப்பே னின்புகழ்ச் சரிதம் பேதையே னாதரத்
தொடுமுள், னுறக்கொளாப் பதிதன் பூதிமுன் னாக வுலகினை மருட்டு
பொய்வேட, மிறைக்கொளப் புனைந்த வினையினே னருள்சேர் மெய்
ந்நெறிப் புகுவதென் றருளாய், குறக்கொடி துணைவா சாம்பவ னோ
டைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧௦)

ஒன்றொன்றா வுணருஞ் சிறியன்யா னெல்லா மொருங்குணர்
பெரியனும் பதிநீ, யென்றன்றோ மெய்ந்தூ லுரைப்டதென் செய்கோ
வேழையேற் குணர்த்தியின் பருளாய், சென்றன்றா ரேன விடிதரு
மானுந் தெய்வவா ரணமுமெய் தழுவுந், குன்றொன்றா மரசே சாம்
பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧௧)

நாவர சென்னை யேதுமென் றோது நலந்தரு சுருதியின் படியே,
யோவற வெனைநீ யுணர்ந்தடி னல்லா லுன்னையான் நலையெனென்
றுணர்ந்து, சேவடி நிழலின் மேவுத லெவனின் றிருவுள மீதெனத்
தெரியேன், கோவருட் குன்றே சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா
யகனே. (௧௨)

நிதமுமன் போடு துதிபுரி யடியார் நினைவினு நனிமிக வருளு,
மதிபர மாத்த னென்றனை யறிந்து மன்பக முறத்துதித் தறியேன்,
பதிதனென் றெனைநீ விடினுனை யலதோர் பற்றிலே னென்செய்கோ
வானை, குதிக்கொளும் வயங்குழ் சாம்பனோடைக் குமரனே யமரநா
யகனே. (௧௩)

ஆறிரு முடிபு மாறிரு முகமு மாறிரு மலர்விழி யருளு
மாறிரு கரமு மாறிரு படையு மாறிருந் தவிர்மதிச் சடைமே
லேறிரு பதமுந் திகழருட் கோல மேழைநேர் காட்டியென் றருள்வாய்
கூறிரு நிதிசால் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧௪)

மகளிர்தம் மோதி செயற்கையென் நிலையேன் மஞ்சிகன் சூப்
பைபே னீர்முன், ரெருகுமிட மழலிற் பிணவெடி நாறந் துர்க்கந்த
வியற்கைய திதனை, முகின்முத லுயர்ந்த நிகர்பொரு ண்டி மூர்க்க
னென் வருணித்திங் குலைந்தேன், குகவருண் முருக சாம்பவ னே
டைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧௫)

தெரிவையர் விழியோ பீளையார்ந் தொழுகுஞ் சிறிதுமன் பின்
றியே பெருநீர், சொரிபீளே யவரெம் முய்ரென மயங்கித் தோற்குமா
யாவும் கவர்க்கே, பெரிதுட னாகும் வஞ்சனைத் திதனைப் பேணு
மென் வீணவ மொழிமோ, குரவமா வுரவ சாம்பவ னேடைக் குமர
னே யமரநா யகனே. (௧௬)

பல்லகன் றுழித்தீண் டிடினுடை யொடுத்தோய் பரிசுறு துரிசின நாசி
யல்லினுஞ் சளிவீ ழுசுத்தம்வாய் மிச்சி லகன்றிழி மதகிரு செவிகள்
புல்லுசீ யொழுகு மஞ்சிகன் சாணை புகனுதன் மகளிர்மா லொழிமோ
குல்லைமான் மருக சாம்பவ னேடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧௭)

அந்நலார் கொங்கை கைக்கொளும் பொருளன் றறும்பசிக் குணவு
மன்றதனா, லென்னவோர் நலனு மின்றென வோர்ந்து மிறகுறத் தழு
வல்கான் டலுக்கே, முன்னிலென் மனத்தை மீட்டலென் வசமோ
முழுவது மாணையி னடாத்துங், கொன்னவி லயில்வேற் சாம்பவ
னேடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧௮)

அங்கனை யவர்தங் கொங்கைசந் தனச்சேற் றவிரிம சலத்திடை மு
ளைத்த, பங்கய முகையென் றவம்புகழ் பதகன் படுபொருள் கவிழ்த்த
நீள் பைபோற், ரெருங்கத ழாதல் பின்பு. துணர்ந்தந் தொலைந்தில
ததனசை யந்தோ, கொங்கலர் சோலைச் சாம்பவ னேடைக் குமரனே
யமரநா யகனே. (௧௯)

மடவிய ருதரங் கருவுறி னில்லி மட்குடப் புறனென வீங்கும், படு
முண வீலையே லவலெனக் குழியும் பாழ்மலக் குடர்நிலைக் களமாம்,

வடதளி ரினின்மாண் புடையதென் றோது மடமயென் றொழியு
நீர் வாவிக்க, குடவளை குமுறுஞ் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா
யகனே. (௨௦)

தோகைய ரல்கு லுவரி துர்க் கந்தந் தொலைவறு நிலையதா முதிர
மாகலு ழிபுமா மகவையுந் தலைகீழ் மாறவே முதற்புரி வலிய
தாருமீ தோர்ந்து மராமணிப் படமென் றவலனேன் மான்றன னூரல்
கோகவெற் பினைநேர் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௧)

நல்லவ ரெனும்பேர் நவையெலா மொருங்கே நண்ணின் ரென்று
ணர்த் துதற்கே, சொல்லின ரிகழ்ந்து புகழ்வது போலென் சொல்லி
லக் கணமுறத் துணிந்துங், கல்லினும் வலிய மனக்கொடி யவர்மால்
கைவிடா துலையுமென் கருத்தென், கொல்லயிற் கரத்தோய் சாம்பவ
னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௨௨)

சுரபதி முனிவன் மனைதொடர்ந் ததுமுற் றுரிசுளங் கொளாதவ
னிழந்த, வரசுமுன் னளித்தி யருமகம் புரிந்த வசுரர்கோன் றினையுங்
கொன் றைய, வரிவிழி யவர்மா லொழிப்தொன் றேனும் வழங்கிலை
யெனக்கருட் பரம, குரவவென் செய்கோ சாம்பவ னோடைக் குமரனே
யமரநா யகனே. (௨௩)

உம்மையின் வினைதீர்த் திம்மைநன் மகப்பே ரொண்பொரு ளா
திய வுதவி, யம்மையின் வானின் படையவு மடைவித் தன்பினர்க்
கின்பலீ டதுவுஞ், செம்மையி னருளி மும்மையும் புரக்குந் தெய்வமே
யுய்வகை யருளாய், கொம்மையின் வளஞ்சால் சாம்பவனோடைக் கும
ரனே யமரநா யகனே. (௨௪)

செங்கரந் திகழும் பன்னிரு படையுந் தெவ்வுண விழைவுறச் சிறி
யேன், மங்கையர் மோகப் பகைநனி வளர மற்றதைத் தெறவொரு
படைக்கு, மிங்குரைத் தருளா யென்கொனீ வாளா விருத்தியென்
செய்குவ லெளியேன், கொங்கலர் பொழில்கூழ் சாம்பவ னோடைக்
குமரனே யமரநா யகனே. (௨௫)

தேவர்கள் சேனை காவல குறமான் நெய்வத குஞ்சரி மணுள்
மூவர்கண் முதல்வ முக்கணன் புதல்வ முதுமயிற் பரிநடாத் திறைவ
யாவது முணராவேழையே நெந்தா யிரங்கிநீ யருளினுய் வுடையேன்
கூவிநன் நருளாய் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௨௬)

எந்தையே யருள்க விறைவனே யருள்க வீசனே யருள்கென விரக்கு
மிந்தவா சகமொன் றல்லதென் செய்கேனே துமோர் செயலிலாப் பார
தந்திர னடியேன் சுதந்திர னீயே தண்ணருள் புரிந்தெனை யருளாய்
கொந்தலர் வாவிச் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௨௭)

தாயினு மினிய தண்ணரு ளடைந்தார் தமக்கரு ளுமைக்கொரு தனைய
பேயெனு மனுவாற் கட்டுணு மந்தோ பேதையேன் யாதினு மடங்காத்
தீயவன் புரிந்த தீமைபல் கோடி செப்பரி தெப்படி யுய்வேன்
கூயெனை யருளாய் சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௨௮)

கலாதவன் கடையேன் சிலாமனக் கொடியேன் கற்றவர் விளாக
முங் கருதிச், செலாதவன் பதகன் செப்பொணத் தீமை செய்துளே
னென்செய்கோ வருளாய், வலாரிநீ ரளிக்கு நலனுணர்ந் தெதிர்செய்
வானிலாந் கலிபுகு வனபோற், குலாவிவான் பரவு சாம்பவ னோடை
க் குமரனே யமரநா யகனே. (௨௯)

சரவண பவகாந் கேயமா முருக சண்முக கண்முக நீபம்
விரவணி புயவ மயூரவாம் பரிய விசாகவேற் கரகுக விமல
வரவணி பரம சுதவெனப் பரவி யன்புசெய் தின்புற வருளாய்
குரவணி சரண சாம்பவ னோடைக் குமரனே யமரநா யகனே. (௩௦)

குமரநாயகமாலே

முற்றிற்று.

பெ.

